

Zuzana Růžicková

04.12.1996

cembalistka

* 14. ledna 1927, Plzeň

† 27. září, Praha 2017

Světznámá cembalistka, které se říká první dáma cembala, se narodila v Plzni, kde také vychodila gymnázium. Po jeho ukončení byla za druhé světové války coby členka židovské rodiny vězněna v koncentračních táborech Terezín, Osvětim-Březinka a Bergen-Belsen. V Terezíně se seznámila s hudebníky a také s operním zpěvákem Karlem Bermanem. Svět hudby jí už v dětství učaroval natolik, že po návratu z tábora začala studovat hru na klavír. Nejprve studovala v letech 1945 až 1947 v Plzni na tamní Hudební škole, od roku 1947 na klavír. Ke hře na cembalo se dostala náhodou. Milovala Bachovu hudbu, ale protože Bach pro klavír neskládal, znamenalo to hrát na varhany nebo na cembalo. „Varhany jsou ale v kostele, tam bývá zima a vlhko a to mi lékaři vůbec nedoporučovali. Tím se mi stalo cembalo osudové,“ vysvětlila jednou Zuzana Růžicková. Studia ukončila v roce 1951.

Po vítězství na mezinárodní cembalové soutěži v Mnichově v roce 1956 se jí otevřel celý svět a o nabídky na vystupování neměla nouzi. Díky soutěži dostala od členky poroty Roesgen-Championové nabídku na studia v Paříži, kde půl roku studovala hru na cembalo.

Zuzana Růžicková se věnovala především dílu Johanna Sebastiana, jehož kompletní cembalové dílo natočila i na desky. Na svém kontě má více než 35 dlouhohrajících desek, celkem jich natočila 65. Vedle Bacha hrála velmi ráda také skladby svého manžela Viktora Kalabise, s nímž žila v Jindřichově Hradci, a hudbu 20. století, zvláště Bartóka, Martinů, Poulenca. S manželem založila nadaci na podporu talentovaných umělců. Vedle pedagogického působení profesorky hudební fakulty na pražské AMU vedla také mistrovské kurzy v Praze, Zürichu, Stuttgartu a v Rize. V letech 1979 až 1990 byla sólistkou České filharmonie.

V roce [2004](#) vydala společně s Marií Kulijevičovou svoji vzpomínkovou knihu Královna cembala – Zuzana Růžicková. U příležitosti jejích pětasedesátých narozenin vyšel v roce 2012 v Supraphonu dvojdisk s průřezem jejích nahrávek. Obsahuje především skladby J. S. Bacha a symbolicky je na něm zastoupena i tvorba Viktora Kalabise.

Ocenění:

Je několikanásobnou nositelkou Grand Prix du Disque de l'Académie Charles Cross v Paříži a řady dalších cen

- 1959 – vítězství v Mezinárodní cembalové soutěži
- 2003 – státní vyznamenání za zásluhy o stát v oblasti umění
- 2003 – francouzský titul Rytíře umění a literatury
- 2011 – Kulturní cena Karla IV.
- 2011 – Čestný doktorát na pražské AMU